

ՁԵՐԲԱԶԱՏՈՒՄ

Գրքերս շատցա՛ն: Եւ այժմ լուրջ մտահոգութիւն կը պատճառեն ինծի:

Սեղանիս վրայ, աթոռներուս վրայ, իրարու վրայ դիզուեցա՛ն, «ակն ընդ ական, ատամն ընդ ատաման»:

Գիտութիւն, գրականութիւն, գեղարուեստ, իրարու վրայ, Բաքիյոնի աշտարակին պէս:

Խտալերէն, լատիներէն, անգլերէն, ֆրանսերէն, հայերէն, թուրքերէն, «ակն ընդ ական, ատամն ընդ ատաման»:

— Ո՛չ մէկ արգելիք, աղաղակեցի, պիտի կարդամ ի՛նչ որ ուզեմ: Եւ հինգ տարի, ամէն օր, գնեցի նոր հատոր: Կարդացի՛, կարդացի՛, կարդացի՛:

Ումանք՝ սեպաճեւ ժայռ, ուրիշներ՝ հանելիքազանգի, շատեր՝ սիյեիլի բարեկա՛մ: «Ոգիի տանջա՛նք եւ ունայնութիւն»:

Արիւնեցին ծունկերս, քանցին ո՛յժս, խաբեցին հոգիս:

Ձերբազատու՛մ, միա՛կ փրկութիւնս:

Պիտի ծախե՛մ գանձ: Երկու օրուան մէջ պիտի սպառեմ հազար ու թ հարիւր բռան հինգ հատոր:

Եթէ գնոգ չըլլայ՝ պիտի ծո՛վը նետեմ:

Հայերէն գրքերս ո՛չ ոք պիտի գնէ, գիտե՛մ: Հայաթիւնը պիտի չկրնամ ծո՛վը նետել, —

սրտի տկարութիւն, սակայն բաց պիտի թողում դուռս, որպէսզի գողնան զանոնք:

Յետոյ պիտի կենամ փողոցին անկիւնը եւ պռռամ՝

— Կը ծախեմ Պլատոնը, երկու ֆրանքի:

— Քսենոքը՝ մէկ ֆրանքի:

— Լեոնիդը՝ յիսուս սանքիմի:

— Աննալըքաց պատեհութիւն:

Է՛ջ միսկ, նախադատութիւն միսկ, բա՛ն միսկ չեմ ուզեր պահել:

Տուն, ընտանիք չունիմ արդէն: Պիտի չունենամ նաեւ գիրք:

«Սիլիներ» գլխարկս եւ «սմախնկ»ս պիտի նուիրեմ առաջին մուրացկանին:

Պիտի բարձրանամ Հիմալայա, եւ բուրբոն վին մերկ, իբրեւ նշարիտ բանաստեղծ, ծունկի պիտի զամ եւ երգեմ՝

— Բնութիւն, միակ գիրքս, մի՛ակ միսիքարութիւնս,

Հարազատ մայրս, հայրենիքս, Աստուծոս, Թոյլ տուր որ աւելի սաստիկ կերպով սիրեմ քեզ,

Ըլլամ կրա՛կ, ջո՛ւր, հո՛վ, հո՛ղ:

ՀՐԱՁ ՔԱՋԱՐԵՆՅ

ՎԵՆԵՏԻԿ, 1938